

Theo & Joyce Glavin
11/1/48

EPA

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει μιᾶς ἑκατονταετίας

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ Ο ΕΚ ΜΑΔΥΤΟΥ

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ (1770–1846)

παρέστησεν ο
ιδανής «Αργού-
φόντες της πράξεις»
τη μητρία του
καλλιτεχνικής
συγάνευσης και

ταῦτα τούτην τὴν περιπέτειαν οὐδὲν τούτοις
οὐτὸν τὰ μουσικά τετραπονημάτα τῶν
καιστέργυν έπεινον θεραμάτων, τῶν
εἰδοπόνων τῆς Βαζαντίνης μουσικῆς
καὶ διατερψθώντες οὕτον τα προ-
ναγερθέντα μουσικά καιλλεγυνικά

καὶ πορεύεται τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
καὶ τὰς πατούπαραδότιν ἐντάκτης
καὶ ἔκκλησιστακής μελωδίας, τὴν
οὐλαῖα κομισθν ώς μαγγράται, ἀλλα
γοῦσθον ως ἀδιάντες καὶ αἴγλοβο-
τον· τοι διάφεσσες δέξεται τὸν καρκονό-

κινήσεινα, από τη ιστορία και
από την πολιτική μουνικά¹
κομητεία, ως είναι το τροπάριον
της μοναχής Κασσιώπης.² Κέφαλος ή
πολλαίς άμαρτίνας περιπεσούσα γινή³
— το έναντι της οποίας βρίσκεται

πειραιά να επιτίθενται και μὲ τὴν ἀπαν-
τηνή, μὲ τὸν Χορὸν . . . ἢ οὐτοις εἴ-
πολοῖς περέσχον μηγαλεῖον ἀφθά-
στον ποιητικῆς ἔδρασεως.
Ἐούσθαι δούλον τῷ ἐργοῦ τοῦ δει-

λευ-Λιβαζό

πατέρων και Κομιστών της πόλης την περίοδο των πονθεμάτων των εχλών, δημοσιεύεται στην ημέρα της απόστασης της πόλης από την Αθήνα στην περίοδο 1916-1917. Η παράνομη διατάξεις της πόλης ήταν οι προστεράσεις των Κύρων άστοινών του προτεράστων και την απομόνωση της έργων της μεταφοράς των άστον της πόλης στην Ελλάδα.

ες Σ. Βούτας
φι: «Ελέγη
Αρχαιών Χρονιάθου Καρπάλλη.
Εντοπίζουμε δε την χρονολόγιαν της
πλοδημίας εις τό συγκριτικόν έτος 1846,
διαφορούντες πρός Δλλους προσλήψεις
εις την εξωτερικήν της πολιτείαν

ολει, Επειδήν, Επειδήν, Επειδήν Σκενέδ-

τέλος Μπρόνιαν Μπρόνιαν Αμερικής
προστάτη Αγίου Παύλου (1928-
1907), προστάτη των ελλήνων των
σφραγίδων. Είτε των χρονο-
λογικών καταλόγων, τών από Χρο-
νού της προεπικοινωνίας κατ' έπαυλας
των Οιονικών Κληρονόμων, μά δι-
ατά στην παραπάνω περιοχή της προ-
νοιακής περιοχής των δύο τοπίων
των Χαροκόπεδων. Ελάττων γύρω από
την πατρινή περιοχή της προνοια-
κής περιοχής των δύο τοπίων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ Ο ΕΚ ΜΑΔΥΤΟΥ

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ (1770-1846)

Εις τὴν σεπτήν χροείαν τῶν μεγάλων καὶ ἐνδόξων διδασκάλων καὶ εὐεργέτων τοῦ Γένους, ἐξέχουναν θέσιν κατέχειν ἡ σεπτή καὶ αἰγλοβόλος μορφὴ τοῦ μουσικοῦ Δεσπότου. Χρυσάνθον τοῦ ἐκ Μαδύτου, τοῦ κορυφαίου ἐν τῷ τρώμ ἐφευρετῶν τῆς νέας μεθόδου τῆς ἑθνικῆς ἡμῶν βιζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ὡς αὐτὸν ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως περίπου αἰώνος φιλάλετα παρ' ἡμῖν ἔχοι τῆς σήμερον.

"Ο Χρυσάνθος γόνος τῆς εὐεργέτους οἰκογενείας Καράμαλλης ἐγεννήθη τῷ

1770 εἰς τὴν Ιστορικὴν καὶ καλλιγονοπολίγην τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου, ἐπὶ τοῦ Ἐλληνοπόντου, Μαδύνων,

ἐνθεν ἐξέλαμψαν, ἀνεδείχθησαν καὶ

ἐμεγαλώνεγχαν ἐπίσης ἐξέχοντες καὶ

ἐπιφανεῖς μεταξὺ τοῦ διανομημένου

κόσμου, ἀνδρεῖς, λόγοι καὶ επιστημονεῖς, ἐξ ὅν ποιήσεις, εὐλαβεῖς, μενεῖς

αν τῶν γνωστῶν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς

γενεάν δωμάτων τοῦ ἀσδύμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσους Ελλάδος Κυροῦ Χρυσοστόμου Παπαδούλου καὶ τοῦ σύντελος εἰς τὸν θρόνον τοῦ Ἀγίου Μάρκου προκαθημένου Μαζί Πάπα καὶ Πατριαρχὸν Ἀλεξανδρείας καὶ πάστος Ἀφρικῆς Κυψίου Χριστοφόρου Δαντηλίδην, παρεπιδιμήσαντος ἐσχάτος, ὡς γνωστόν, ἐν Ἀθήναις.

Βιογραφικάς πληροφορίας, ἀφορώντων τὴν νεαράν ἡλικίαν καὶ τὴν πρὸ

τοῦ 1814 σταδιοδομίαν καὶ διάστον

τοῦ ἀστικήστον Χρυσάνθου Καράμαλλην, ἐλαγάστας ἐν τῇ Ιστορίᾳ

καὶ τῇ παραδόσει ἀπαντῶμεν.

Διναται διμος νὰ θεωρηθῃ ββασιον,

δη δ Χρύσανθος ἐν τῷ ἰδιαίτερῳ αι-

τον πατριόθετοι ή Μαδύτῳ, ἔτηγε τὸ

πρότοιον, τὸν ναυαγὸν τῆς στολισθ-

δοῦς ἐθνικῆς πατρίδος εἰς τὴν επει-

σχολὴν—περὶ ἣ μάλιστα αναφέρεται

διτὶ ἴδούντων κατὰ τὸ ἔτος 1599 — ἐπὶ

ἐπειτούργηι κατὰ τοὺς κόροντας, ἐπει-

νους τῆς μάντης δουλειῶν τοῦ Γένους

κατὰ τοὺς δρούσιον οἱ προπάτορες ἡ-

μῶν «κρυφὰ μιλούσιαν, συγά πατούσαν

καὶ ἐπανάρτησαν τῆς ἑπούλης κλεμένεον

καὶ τ' ἄγρειον δρός προσαρτημένως

καὶ τὸ χρονογάρρος τῆς ἑπούλης ἐκεί-

νην.

Ο Χρυσάνθος μεγάλην ἔφεσιν ἔ-

χων πός τὰ γράμματα, ἔνορις ἐγκά-

τατεῖται τὴν γενέτειραν αὔτον Μαδύ-

τον καὶ, μὲ πιστὸν αἰς τὸν Θεόν, ἀγά-

πητὸν πρὸς τὴν Πατρίδην καὶ ζήλον ἐν-

θεον πρὸς τὴν ἐπιστήμην, λαμβάνε-

τὴν πρὸς τὴν βασιλεύουσαν Πόλιν —

Κωνσταντινούπολιν — ἀγονεῖν,

ἔνθα μετὰ τὴν ἀποφοίησίν του ἐπ'

τῆς Πατριαρχίης Ἀκαδημίας προχει-

ρίζεται εἰς ιερουργάνον καὶ είτε πρό-

αγεται εἰς Ἀρχαιολόγητην τῷ 1814.

Σπουδάσας τὴν φιλοσοφίαν καὶ Θε-

ολογίαν δὲ Χρυσάνθος, ἐδιδάχθη συγ-

χρόνως καὶ τὴν βιζαντινὴν ἐκκλησι-

αστικὴν μουσικὴν ἀπὸ τὸν τότε Πρω-

ταυτάρτην τῆς Μεγάλης τοῦ Χρυσάν-

θοῦ Εκκλησίας καὶ μέγαν μουσικοδιά-

σαλογον Πέτρον τὸν Βιζαντίου. Κα-

τέστη δὲ ἀρστὸς μουσικὸς καὶ μύστης

τῆς Εθνωπατίκης καὶ ἀράβηρος προσε-

κής μουσικῆς, χειροζύνοντος προσε-

κής τὸν εὐθωπατίκον πλαγιανούν

καὶ τὸ ἀραβηροειδέν τε.

Πρός τοὺς ήτοι εὐθυμαθεστατούς καὶ γλω-

σφαθῆς κατέκοντο, παραλλήλως πρὸς

τὴν μητρικὴν τοῦ γλωσσαν τὴν ἐλλη-

νικήν, καὶ τὴν λατινικήν, γαλλικήν

καὶ τουφικήν. Πρέπει ἐπίσης νὰ το-

νισσούμεν τὸν εὐθωπατίκον πλαγιανούν

καὶ τὸ ἀραβηροειδέν τε.

Πρός τοὺς ήτοι εὐθυμαθεστατούς καὶ γλω-

σφαθῆς κατέκοντο, παραλλήλως πρὸς

τὴν μητρικὴν τοῦ γλωσσαν τὴν ἐλλη-

νικήν, καὶ τὴν λατινικήν, γαλλικήν

καὶ τουφικήν. Πρέπει ἐπίσης νὰ το-

νισσούμεν τὸν εὐθωπατίκον πλαγιανούν

καὶ τὸ ἀραβηροειδέν τε.

Ο Χρυσάνθος μελετῶν τὰ προβλή-

τα, τὰ τῆς ἑκατοντατοκῆς μουσικῆς,

τὰ τ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, Ο ΕΚ ΜΑΔΥΤΟΥ

στενογραφία της 7/12/1947
Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ (1770-1846)

Γ'

7/12/1947

Εἴπομεν, προηγουμένως, ότι τις εις ἐκκλησιαστικαὶ ἐπαρχίαι ἔτυχον διαδοχικῶς τῆς ποιμαντορίας τοῦ Ἀρχιερέως Χρυσάνθου: 'Η Ἀρχιεπισκοπὴ Δυρραχίου (1820—1833), ἡ Μητρόπολις Σμύρνης (1833—1836) καὶ τέλος ἡ Μητρόπολις Προύσης (1936—1846). Ός ἐκ τούτου ὁ Χρύσανθος εἰς τὰ ιστορικὰ κείμενα μνημονεύεται κυρίως ὡς Σμύρνης Ἀρχιεπισκοπὸς Δυρραχίου, Χρύσανθος ὁ Προύσης, σπανιώτερον ὡς Χρύσανθος, ἐν πολλοῖς δὲ τυγχάνει ἄγνωστος ὑπὲ τὸ οἰκογενειακόν του ἐπώνυμον ὡς Χρύσανθος Καράμαλλης. Περὶ τούτου παρέσχον λεπτομερεῖς πληροφορίας εἰς τὸν ἐσχάτως ἐκλιπόντα καθηγητὴν παρὰ τῷ Ὁδείῳ Ἀθηνῶν καὶ τῇ Ριζαρείῳ Τερατικῇ Σχολῇ ἀβίμνηστον Κ. Παπαδημητρίου, ὅστις εἰς τὸν πρόλογον τῆς ἀνατυπώσεως τῆς «Ἐλσαγωγῆς», ἡτοι τοῦ λεγομένου Μικροῦ Θεωρητικοῦ τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τοῦ Χρυσάνθου, τῷ 1940 ἔκαμε μνείαν τοῦ ἐπωνύμου τοῦ Ἀρχιερέως Χρυσάνθου.

'Αλλὰ θὰ διερωτᾶται τις διατὶ φέρεται πολλάκις ὁ Χρύσανθος ἐν τῇ ιστορίᾳ ὡς Χρύσανθος ὁ ἐκ Μαδύτων καὶ οὐχὶ ἐκ Μαδύτου. 'Οφείλομεν ἀμέσως νὰ προβάμεν εἰς τὸν διαφόρισμὸν τῆς ἐννοίας τῶν δύο ἐτυμολογικῶν ὀμοίων λέξεων καὶ νὰ ἀναφράμεν διτι, ἐγγὺς τῆς πόλεως Μαδύτου ὑπάρχει ὁ ἀσφαλῆς λιμὴν τῶν Κοίλων, ὅστις ὑπῆρξεν ἄλλοτε τὸ ἐπίνειον τῆς Μαδύτου καὶ ἀπετέλει τρόπον τινὰ

μίαν συνοικίαν ταύτης, πιθανῶς δὲ ἡ περίπτωσις αὐτὴ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν Στέφανον τὸν Βυζάντιον νὰ ὀνομάσῃ τὴν γενέτειραν τοῦ Χρυσάνθου, τὴν Μάδυτον καὶ τὴν πόλιν τῶν Καιλανῶν (τὰ σημερινὰ Κοίλια) πλημνικῶς διὰ τῆς λέξεως (τὰ) Μάδυτα, ἐξ ὧν ὁ Μουσικὸς Δεσπότης ἐγένετο γνωστὸς ὡς Χρύσανθος ὁ ἐκ Μαδύτων.

**

Ο Χρύσανθος ἡτο πολυμαθέστατος, τὴν πολυμάθειάν του δὲ αὐτὴν δὲν τὴν ἐκράτησε μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ τὴν ἡνάλωσε διδάσκων καὶ γράψων διὰ νὰ μօρφωσῃ τὸ ἀναγνώναμενον τότε Ἑλληνικὸν "Ἐθνος. Καὶ πράγματι ὑπῆρξεν πολυγραφότατος. Συγγράψαται τὸν θρόνον, τελεγματεῖ καὶ μουσικὰς συνθέσεις, αἵτινα αὐτῷ ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρού κατά τινα πυρκαϊὰν ἐν Κωνσταντινουπόλει. 'Ισως τινὰ ἔξι αὐτῶν νὰ ενδισκῶνται καὶ σήμερον ἀκόμη εἰς εὐρωπαϊκὰς βιβλιοθήκας ὡς τῶν Παρισίων, τῆς Βιέννης, τῆς Τεργεστῆς καὶ ἀλλαχοῦ, διότι ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Χρυσάνθου εἶχεν ὑπερβῆ τὰ δρια τῆς τότε Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ κατέστη γνωστὴ εἰς τοὺς μουσικοὺς τῆς Εσπερίας. Πάντως ὁ Χρύσανθος ἡτο δὲ πρότος ποὺ συνέγραψε θεωρητικὰ βιβλία πρὸς ἐκμάθησιν τῆς νέας μεθόδου τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς. 'Ἐγραψε δὲ ἐν ἀρχῇ σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐλσαγωγὴ» εἰς τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, συνταχθεῖσα πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαζόντων αὐτὴν κατὰ τὴν

νέαν μέθοδον...», τὸ λεγόμενον ἄλλως Μικρὸν Θεωρητικὸν ὅπερ ἔξεδόθη ἐν Παρισίοις τῷ 1821, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Τεροψάλτου Α. Θαμύρεως κατ' ἐντολὴν τῶν τριῶν Διδασκάλων, ἀκριβῶς καθ' ὃν γρόνον ἔξερράγη ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις πρὸς ἀναγέννησιν τοῦ δουέλου Γένους. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον δχι μόνον δὲν ἔτυχε τότε τῆς δεούσης προσοχῆς τὸ σύγχρονα τοῦτο, ἀλλὰ ταχέως περιῆλθεν εἰς ἀφάνειαν καὶ ἐλημονήθη. Μέχρις ἔσχάτων μάλισται πολλοὶ ὀλίγοι πράγματι ἐγγράψαντες τὸν Χρύσανθο πλὴν τοῦ Μετατοῦ Θεωρητικοῦ, περὶ οὗ κατωτέρω, μέχρι τοῦ μάρτυρος καὶ μικροτέραν ἄλλην πραγματίαν. **ΑΦΗΝΩΝ**

τοῦ ἀφανώς τούτου πολυτιμού ογκούματος ἐγένετο ὑπὸ τοῦ προφέτευτος Κ. Παπαδημητρίου εἰς πρεσβυτηριανά τοῦ Μικροῦ Θεωρητικοῦ Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Μαδύτων», ὅπερ ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ «Ἐναίσιμα», τόμον τιμητικὸν ὅστις ἔξεδόθη ἐπὶ τῇ ἐπιστημονικῇ 33ετηρίδι, ἐτέρου συμπλίτου τοῦ Χρυσάνθου, τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου. 'Ακολούθως τῷ 1940, πρὸ τοῦ πολέμου, ἐγένετο στερεότυπος ἀνατύπωσις τῆς Α' Παρισινῆς ἐκδόσεως τοῦ 1821 τοῦ εἰρημένου ἔργου ὑπὸ τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Ἑκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τοῦ Ἀγίας Γραφῆς καὶ συνεχίζων ἀλφαριθμητικῶς ὄνομαστικὸν πίνακα Ἑλλήνων μουσικῶν καὶ καταλήγων τέλος μέχρι τῶν ἡμερῶν τῆς συγγραφῆς τοῦ ἔργου.

MIX. X.P. KATZAKΗΣ
(Συνέχεια στὸ ἐπόμενον)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΟΕΚ ΜΑΔΥΤΟΥ

Τευτσιγρινὸς Ρέσον ο μουσικος δεσποτης (1770-1846)

Δ' 14/12/48

μυμορίας... δόκιμα, δὲν
δει, τὸ κα-
οῦ Κράτους
τημάτων ἢ
τυνιστᾶ διὰ
ἔργαζομέ-
ιεταιξὲ τῶν
ῶν οἰασδή-
μοπόντης
εἰς τιμᾶς
εως τῆς πε-
πτερος δ κα-
ήσεως, πα-
πεπτειρήσε-
αι θυσια
ηθοῦν καὶ
δον λόγον,
ν. Τούτο ἀ-
ν συμφέρον,
μᾶς ἀγαρ

Ιρξαν πλέον

ΥΤΗΝ

πράγματι,
φ τῆς ψω-
ῆς ἀπό το-
επὶ τῷ πα-
άρχαι τῆς
ς ἔρδαικαι
περιουσιῶν
Ἐλλήνον,
κατ' αὐτῶν,
έρνησις νά
τα τὸν ἐδῶ
ιψῶν εἶναι
ἀπὸ ἑκα-
Παλαιστί-
ν νά ἔξα-
τοια μόνον
ἀπὸ τοὺς
δῶ και τοὺς
ιέχοι εὐτο-
ά τὴν πε-
πτασίας ἐκ
πρὸς τὸ
, διὰ τὸ δ-
ιρμή παρα-
δὲν ἀρχῶν,
ινε διάκρι-
ν τούναγ-
νθομάτως
τα επο-
αυτοὶ νά
επιθύμητα,
νικῆς ἀξι-
τροκειμένω
γ ἀνήκουν

ὅτον θῦμα-
ῆς ισπαι-
λεκέμβρον
πλὴν ἐ-
ων, συν-
παταγγέλ-
κόν Κρά-
τος.
Τώρα,
εντυχώς
τα δει-
κομμου-
ζει τὴν
εις βάρος
ης ἔστο
, ἐφ' δ-

σον ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν πραγμάτων
και δὲν ἔχει κάνητον τὴν πολιτείην
οικοπότητα. «Υπάρχουν, δηλαδή, διλα-
αι ἐνδείξεις δι εινα ειλικρινής.

βιωνται τὰ μέλη τῆς πορφαρίσεως και
νά μὴ ειλαγωσι ξένα τοιαῦτα και γι-
νωνται οὕτω πρόξενοι κιθηλώσεως
τῆς πατρόπαταδότον μελωδίας.

Ο Χρύσανθος ἐκτὸς δι εινα ενερ-
γετές τον Εθνους λόγῳ τῆς ενεργε-
σίας τὴη διονα προσέφερεν εις τοὺς
διμογενεῖς ὃς ἐπισήμων, ὃς μεταρ-
ούμωντης τῆς πατρώνας ημῶν μουσι-
κῆς και ὡς ἐφευρέτης τῆς νέας μεθύ-
δου πρὸς ἐκμάθησιν τῆς εικληπτιασ-
τῆς βιζαντινῆς μουσικῆς, ὑπῆρξεν λ-
διαιτέρως και ενεργετές τῆς γενετε-
ρος αὐτοῦ πατρόδοτος τῆς Μαδύτου και
τῶν συμπατριωτῶν του Μαδύτων. Και
εις μὲν τὴν Κοινότητα Μαδύτου, κατά
τας διατάξεις τῆς διαθήκης του, ἀφῆ-
κεν ὡς δωρεάν νά ζενσούμφανται και
διὰ πολυτέμων λίθων πεποικιλένα ἀρ-
χειατικά τον ἄμφια, τὰ δόπια ἀργό-
τερον ἥγοντας εις ὠφελος τῆς ἐν λό-
γῳ Κοινότητος δ ἐπίσης συμπολίτης
της τον Ἀρχιερέων, δη Μητροπολίτης
Δρυνούπολεως ἀοίδιμος Λουκᾶς Πε-
τρούδης (δ ἐπονομαζόμενος Τρικόλης,
1849-1911). Εις δὲ τοὺς ἀνέκαθεν φι-
λομόδους συμπατριώτας του ἀφού
ἐκληπθεδόταν εις τοὺς το μουσι-
κὸν τάλαντον, ουτετέλεσε διὰ τῶν
πολλῶν αυτοῦ πτυχιατικῶν ζαριμά-
των και τοῦ μουσικοῦ πνεύματος,
διστε γ' απαδείησοι πολλοὶ τούτον
διαπέντε και τοῖς τοιούτοις ιερούμαται ἐν
Μαδύτῳ εγ Κοντόπολει, εν τῇ ἐλευθε-
ρᾳ Εμποτι και Βαλτού. Αρκοῦμαν τα
ἀναφέρων ενταῦθα ει τον συμπολιτῶν
τον επερον μουσικοῦ ἀρχερέων και
μύστην της Βιζαντινῆς μουσικῆς Μη-
τροπολίτην Ναυπάκτου και Πρεβέζης
αειμνηστον Κόδραν Νυμφορόπουλον,
στις ἀφῆκε μάλιστα και ἐκδομέντα
μουσικὰ κείμενα, τὸν ἡδύμολον Προ-
τοψάλτην τον ἐν Πέραν τῆς Κωνι) πό-
λεως Ιεροῦ Ναοῦ τῆς Ἅγιας Τριά-
δος μαραρίτην Μιχαλάκην Μουρκίδην,
τὸν ἐν Ἀγίῳ "Ορει διαπρέφαντα ίερο
μόναχον αειμνηστον Χρυσόστομον
Λαυρώπην και τὸν ἐν Πάτραις εύδο-
κίμως πρωτοψάλτευοντα και ἐν Μαδύ-
τον ὄρμώμενον κ. Φώτιον Γεωργαντί-
δην, ἀντάξιον τιὸν ἀξιον πατρός. "Ε-
πισης διφείλο νά ἀναφέρω, δι τὸ διά-
σημος καλλιτέχνης και παγκοσμίως
γνωστὸς πλαγιαυλίστας κ. Λάμπρος
Καλλιμαρος, νίδος τοι ἐν Νέα Υόρκη
αίδεις. κ. Δημητρίου Καλλιμάχου (Πα-
ζιμαδά) ἀλλοτε Δευτεροντο της Συν-
τάξεως τον «Εθνικοῦ Κήρυκος», ἐκ
Μαδύτου ἐλκει τὴη καταγογήν, κατά
περιέργον δὲ σύμπτωσιν ἀπέκτησε τὴη
δεινότητα εις τηη ζησην τού πλα-
γιαύλου, ἵη είχετ δη Χρύσανθος πρὸ^τ
ένος και πλεον αἰδονος.

Τυγχάνει δὲ ἐπίσης ἀξιον σημεώ-
σεως τὸ γεγονός, δι ται τοὺς ἀπλοϊ-
κούς ἀκόμη συμπολίτας τον Χρύσαν-
θον τοὺς διεπει τὸ μουσικὸν πνεύμα,
καθισταται δὲ ἀδύνατον νά εύρη τις
μεταξι αὐτῶν τινὰ μὴ γνωρίζοντα,
ἴστω και πρακτικῶς, τὴη ιεράν παλ-
μοδίαν. Χρονογράφοι και λόγιοι δη-
γοῦνται πολλα διά τὴη μουσικήν ἐγ-
κρίται τον Μαδύτων. Ο δὲ Ιστο-
ρικος Γ. Παπαδόπουλος, μέγας πο-

MIX. ΧΡ. ΚΑΤΖΑΚΗΣ

Εις τὸ προσεχὲς (τελευταῖον); Οι συ-
νεργάται και οι θαυμασται τον Χρυ-
σάνθου. Τὸ Ελεγείτον τον ποιητον
Τανταλίδη. Η ἔκατονταετηρίς του
μουσικοῦ Δεσπότου.

ΕΒΡΑΙΙΚΕΣ ΤΣΙΓΚΟΥΝΙΕΣ.
‘Η μεγάλη ἀρρώστεια χρειαζόταν φάρμακα, φιξικὸν δὲ φάρμακον εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν εἶναι νὰ μᾶς παρασχεθῶν ἀφειδῶς τὰ μέσα. διὰ νὰ ξεμάθασισμεν ἀπὸς διὰ παντὸς τοὺς λογαριασμούς μας μὲ τὸν Σλαύον καὶ τὰ μίσθιαντα ἐλληνόφωνα σύγανά των.

Ἐλεῖτε ἄλλωστε ἅξιον ἀπορίας τὸ γεγονός ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἔνισχον γένεταις τὴν Τουρκιὴν δεσποτορίαν διὰ τὸν καλλιέργειαν ἀεροπλάνων, τὰ ὅποια ἔχονται μοποὶ ἡθῆσαν κατὰ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ καὶ—εὐτυχῶς δὲ! αὐτὴν ἔξηῆθε τελείως ἀποφοτος ἀπὸ τὴν τελευταίαν πολεμικὴν θεομηνίαν.

‘Η Τουρκία ἔξι ἀντιθέτου δχι μόνον δὲν κλιδωνίζεται, ὥστα η ‘Ἐλλάς, ἀπὸ τὸν φοβερότερον τῶν ἐμφυλίων πολέμων, ἀλλὰ καὶ—εὐτυχῶς δὲ! αὐτὴν ἔξηῆθε τελείως ἀποφοτος ἀπὸ τὴν τελευταίαν πολεμικὴν θεομηνίαν.

‘Η ἐφημερὶς «Βατία» εἰς τὸ φύλλον τῆς παρελθόντος Δευτέρας, ἐδημοσίευσεν ἀρθρὸν εἰς τὸ δόπιον κάμηντος σύντομον ἀγασθόντος τῆς πενταύριου δούσεως τῆς ἐν ‘Ἐλλάδι

πῆς ἐπὶ τῶν πιστωσών τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας κ. Μπρέιτζες, ὁ δύσιος ἀπῆγοντας τὴν περιστήνη πάληρες δρῆγης πέρδε τὸν πρεσβύτερον μας κ. Δενδραμῆν, εἰς τὸ δόπιον ἀνέφερεν διὰ ή «Ἐλλὰς εἰς τὰς οημεριὰς σκοτεινάς της ὕδως κάτι τρέπειν εἰς τὴν Ἀμερικήν». Ἐπρεπε δηλονότι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἀμερικανοῦ Γερουσιαστοῦ, ἐπειδὴ η Πατρίς τον μᾶς βοηθεῖ διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸν ὀλανοκομικούντος χάριν τὸν ἴδιον αὐτῆς συμφερόντων, νὰ τῆς πωλήσωμεν τὴν ψυχήν μας, δύποτε ἐπάλησης τὴν ψυχήν τον εἰς τὸν Διάβολον φάνταστον, εἰς τὸ δύμωνυμον δρᾶμα τοῦ Γκάστε.

**

‘Η Διάκονεψις τοῦ Λονδίνου ἔξακολουθεῖ νὰ καρμινοβατῇ ἀφοῦ οὐδὲν γιὰ τὴν Ἐλευθερία καὶ τὴ Δικαιοσύνη τῶν Λαῶν, αὐτοὶ στενάζουν ἀκόμητον, ἀλλὰ καὶ ἑντονάτερον, νεκρῶν καὶ κατόπιν τόσον ἀκάρπων ουνοματῶν καὶ συγχρήσεων μεταξὺ τῶν τεσσάρων Υπουργῶν τῶν Ἑξατρικών. Καὶ οἱ μᾶλλον αἰσιοδοξοὶ προβλέψαις περὶ τῆς τελείως ἐκμάσεως τοῦ ἔργου τοῦ Συμβουλίου τῶν Τεσ-

Ἀμερικανικὰ πολεμικά

(Συνέχεια ἐκ τῆς Α' σελίδος)
δὲ γεν., γραμματεὺς (Α. Μαυροκόρδατος), ὁ δόπιος καὶ ἐπίγειος πρόκειτος γεύματος ουνοδεύουσαν μὲ τὸν (Σπυρίδωνα) Τρικούπην, ο νεαρόργος ἔδειξε δῆλη τὴν καλὴν δικαιονίαν διὰ τὴν ὑπόθεσίν μας καὶ παρέγραψεν τὰ τερερεῖαν τῆς παραποτομῆς τοῦ Αρχοντοῦ μας εἰς τὸν πόλεμον τῶν Λαῶν τοῦ Κόνσολον τῶν, ὥσπερ δὲ εἰς τὸν Σμύρνην ἔνα ἀντιπρόσενον δὲν ἔφαντη σύχαριστημένος ἀπὸ τὴν ὄποιαν ἔλαβεν ὑποδοχήν εἰς τὴν Σμύρνην, ὡς ἐνὶ λόγῳ δὲν εἴναι φιλος τῶν Τούρκων. Ἐνῷ ἀνέχωρουν οἱ ἀποδημούμενοι μας ὃνταρχος ὄψις εἰς τὸ πλωρίον κατάρτι τὴν Ἐλληνικὴν Σημαῖαν, τὴν ὅποιαν ἔχαρτης οὐδεκατρίας κανονίανα μετὰ ταῦθα ἐβήκει καὶ ὁ Ιδιος μὲ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τὸν ἔδεχθημεν μὲ δῆλη τὴν δυνατήν φιλοφροσύνην καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφήν του ἔχαιρεπισθή ἀπὸ τὸ φρούριον. Ἐπειδὴ θέλει διατρέψει δέδω πεντέξῃ ἡμέρας, θέλομεν γνωρίσει καλύτερα ἔαντος καὶ ἀλλοντινά ὀφελιμότερον σκοπὸν καὶ πάλιν θέλω εἰδοποιήσει τὴν σεβαστήν μοι εὐγένειάν Σας».

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ
(Τὸ Β' μέρος εἰς τὸ ἐπόμενον)

Βόρειο Ἀλβανία, γιὰ νὰ ἐργαστοῦν στὸ δίκτυο τῶν σιδηροδρόμων, χωρὶς φωμί καὶ στέγη καὶ μὲ δρόσης ἀθλίας διαβιώσεως. σωτά κουρέλαια. Οι διεπρσιές, οι λεπτασίες, είναι ἀνυπολόγιστες. Ιστορικές Μονές ἀντιτινάχτηκαν. Παπάδες, δάσκαλοι, ἐπιστήμονες, ήγειτικά ἐν γένει στελέχη ἑαφανίστηκαν.

Καὶ ἀναρωτιέταις δ ὑπερήφανος καὶ ἀγέρωχος αὐτὸς Λαός καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν καὶ ἐμεῖς ποὺ σύκομβε τὸ βούγητὸ τὸν ζωντανὸν νεκρῶν καὶ τῶν νεκρῶν ἀπὸ τοὺς τάφους τους μὲ τὴν καρδιὰν πλημμυρισμένη ἀπὸ ἀγανάκτηση γιὰ τὸν ἀδικο κατατρεγμὸ τῆς τύχης του.

Γιατὶ τάχα, υστερα ἀπὸ τὴν περιλαμπρη Νίκη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τὴν Ἐλευθερία καὶ τὴ Δικαιοσύνη τῶν Λαῶν, αὐτοὶ στενάζουν ἀκόμητον στὸ σκλαβία μὲ τὸν κίνδυνο νὰ ἀφανιστοῦν; Γιατὶ τέτοια φτώχεια σὲ αισθήματα καὶ ουναισθήματα ἀπὸ μέρους τῶν Συμμάχων Κριῶν του εἰς βάρος τῆς Μάννας μας, ποὺ ἔγινε δλοκαύτωμα γιὰ τὴ Συμμαχικὴ Νίκη;

ΔΙΑΤΙ ΕΓΙ

‘Ο κ. Σοσαΐδης ἔπειτα τοὺς λόγους τὴν ἐνακόμματος τὸν Φιλελευθέρον συμφέροντες τούς διεύρυνε, ιδιαίτερα ἀλλαζόντων, ιδιαίτερα τὸν νικησαν διοῦ τὸν Γεωτά διατάξεις τοῦ λαϊκοὶ φύροι ἀλλαζόντες τὸν ἐπαγγελμάτην τὴν Ἐλλάδαν ἔχομεν πρόγνωσην τῆς ΗΜΕΙΣ ΚΑ

Δικαιολογίας διότι παρενθήσεις εἰς τὸν νηθίζουν την τικού καὶ ἀτελείωτον τὸν Τσώρθελ, λέγει,

ρωτικῆς ΙΙΙ τοῦ :

»Χαροκός καὶ τὰ

»τίποτε διέπεινει

»μένειν ή

φησαν ἄλλα ἀνοικτά.

Τὰ ἀπομείναντα κενά.

Τὸ πρῶτον ἀποτέλεσμα τοῦ νέου νομοσχεδίου είναι νὰ κλείσῃ, ἐφ' δόσον δύνανται νὰ προβλεφθοῦν, τὰ ἐναπομέναντα κενά είτε διὰ πλήρους προσαρμογῆς πρὸς τὸν νόμον, εἴτε εἰς ὠριμότερα περιπτώσεις, διὰ μετατοπίσεως της εἰδύνης εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου, ἢ εἰς ἄλλα ἀνε-

ρωτικῆς ΙΙΙ τοῦ :

»Χαροκός καὶ τὰ

»τίποτε διέπεινει

»μένειν ή

